

[Indenrigsministeren.]

kommunerne har det fulde ansvar for, at der etableres en hjemmesygeplejeordning, og at denne skal omfatte alle kommunens indbyggere, samt at kommunerne ligeledes har det økonomiske ansvar for ordningen. Udvalget mener endvidere, at de overordnede instansers tilsyn med de enkelte hjemmesygeplejeordninger bør være mere indgående, således at man derigennem sikrer, at hjemmesygeplejen overalt bliver tilrettelagt mest rationelt.

Udvalget har foreslået, at der gennemføres en selvstændig lovgivning om hjemmesygepleje efter de nævnte retningslinier.

Det foreliggende lovforslag svarer, for så vidt angår §§ 1—3, der indeholder bestemmelser om hjemmesygeplejens organisation, nøje til udvalgets forslag.

Herved skulle der være skabt grundlag for, at der i de kommuner, som endnu ikke har etableret hjemmesygepleje, bliver oprettet en sådan enten ved kommunens foranstaltning eller ved et samarbejde mellem kommune, hjemmesygeplejeforening og sygekasse, og at der i det hele taget overalt i landet bliver adgang til sygeplejeassistance, til sygebehandling, i hjemmene og dermed mulighed for at aflaste sygehuse.

Lovforslagets bestemmelser om refusion af kommunernes udgifter til hjemmesygepleje er ændret i forhold til de af et flertal af hjemmesygeplejeudvalget foreslåede bestemmelser. Udvalgets forslag ville betyde en væsentlig forskydning af byrdefordelingen på dette område mellem kommunerne og staten, som ikke synes rimelig under de nuværende økonomiske forhold samt under de bestående skatte- og tilskudsregler.

Da udgifterne imidlertid er steget meget væsentlig, siden de gældende refusions-satser blev fastsat i 1948, foreslås det, at det nuværende refusionssystem, der bygger på den mellemkommunale refusion, oprettholdes, men således at der bliver adgang til at anmelde et større beløb end tidligere. Efter de gældende bestemmelser kan der anmeldes indtil 1 kr. 35 øre pr. indbygger. Efter forslaget vil der kunne anmeldes indtil 4 kr. 50 øre pr. indbygger i de tilfælde, hvor det er fornødent at stille bil til rådighed for hjemmesygeplejersken på grund af distriktets størrelse og befolkningstæthed. I

de tilfælde, hvor dette ikke er nødvendigt, vil der højst kunne anmeldes et beløb svarende til 2 kr. 50 øre pr. indbygger.

Refusionsordningen tager herved hensyn til, at udgifterne til hjemmesygepleje i landkommunerne gennemgående vil være større end i bykommuner med tæt bebyggelse. Endvidere tilsigter ordningen at ansøre kommunerne til at slutte sig sammen om en fælles hjemmesygepleje, således at hjemmesygeplejedistrikterne får en passende størrelse. En sådan sammenlægning vil ganske vist som regel forudsætte, at hjemmesygeplejerskerne udstyres med motorkøretøj, men de hermed forbundne udgifter vil blive opvejet ved besparelse i lønningsudgifter, når distrikterne bliver større.

Hjemmesygeplejeudvalgets flertal foreslog endvidere, at hjemmesygeplejerskerne i fremtiden opnåede pension efter de for statens tjenestemænd gældende bestemmelser, og at statskassen afholdt de med ydelse af reguleringstillæg til pensionerne forbundne udgifter.

Da jeg må finde det rigtigst, at udgifterne til eventuel dyrtidsregulering af pensioner såvel som til forbedring af grundpensioner afholdes på samme måde som de øvrige udgifter, der er genstand for refusion efter bestemmelserne i forslaget § 4, har jeg ikke ment at kunne tiltræde dette forslag.

Da udgifterne til hjemmesygepleje i visse kommuner med isoleret beliggenhed eller lignende vil kunne være ganske særlig tyngende, er der efter forslaget § 6 adgang til at yde et ekstraordinært statstilskud i sådanne tilfælde.

Loven foreslås at skulle træde i kraft den 1. april 1957. Der vil dog blive givet kommuner, der endnu ikke har nogen hjemmesygeplejeordning, en passende frist til at få en sådan etableret.

Idet jeg iøvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg herved anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Damsgaard): Da det ikke har været muligt at tilendebringe arbejdet i det folketingsudvalg vedrørende en revision af ungdomsskoleloven af 11. juni 1954, der blev nedsat den 8. marts d. å., tillader jeg mig på forslags-